

Nr. 6 omfatter dels det i udkastets nr. 5 omhandlede tilfælde, at skibet er blevet forladt i søen, dels det i udkastets nr. 8 nævnte tilfælde, at skibet er forsvundet.

Nr. 7 og 8 svarer til udkastets nr. 6 og 7. I nr. 7 har man præciseret reglen om søforklaring ved skade på ejendom uden for skibet på samme måde som i nr. 1, således at hændelsen skal være sket, når skibet ikke ligger i havn eller på red — altså mens skibet er i fart. Dette er i overensstemmelse med de svenske og norske forslag, der bruger udtrykket „skibet er undervejs“. Derimod adskiller det danske forslags nr. 7 sig fra de øvrige nordiske lovforslags tilsvarende bestemmelse ved at kræve søforklaring afgivet i tilfælde af ren ladningsskade, for så vidt skaden er af nogen betydning, idet man uanset at reglen efter hidtidig praksis kun har været anvendt ganske undtagelsesvis, ikke har ment at burde gå imod det af udvalgets flertal indtagne standpunkt, jfr. udvalgets bemærkninger (bilag 4).

§ 302 svarer bortset fra redaktionelle ændringer til udkastets § 302.

§ 303 er en ny bestemmelse, der i overensstemmelse med de norske og svenske lovtjekter nærmere angiver formålet med afholdelse af søforklaring. En lignende mere kortfattet angivelse af formålet fandtes i indledningen til udkastets § 301.

§ 304 svarer til udkastets § 304.

§ 305 svarer til udkastets § 303, idet dog de to første stykker er slået sammen til et stykke. Samtidig er henvisningen til Sø- og Handelsretten i København udgået, idet spørgsmålet om en ændring af Sø- og Handelsrettens stedlige kompetence er under overvejelse og formentlig i nær fremtid vil blive reguleret ved gennemførelse af visse ændringer i retsplejeloven i overensstemmelse med et forslag fra justitsministeriets udvalg angående behandlingen af søsager. Den i udvalgets udkast til § 303, som stk. 4 indeholdte bestemmelse om pligt for skibsføreren til at melde sig til søretten i dansk havn for at bekræfte og uddybe en af ham over for en udenrigsrepræsentation afgivet søforklaring, er ikke med-

taget i forslaget, da den må anses for upåkrævet og ikke stemmende med de af det fornævnte udvalg angående behandling af søsager foreslåede reformer.

§§ 306-307 svarer til udkastets § 305.

§§ 308-313 svarer til udkastets § 306-311.

Til 11.

Det nuværende tolvte kapitel i søloven „om straf for forseelser og påtale deraf“, som ændret ved lov nr. 230 af 7. juni 1952, findes i sølovens §§ 285-295. Da det må anses for ønskeligt at fastholde den med Sverige og Norge aftalte paragrafnummerering af de nye regler om skibsbøger, søforklaring m. v., og da lovens regler om straf og påtale efter almindelig fulgt lovsystematik bør stå efter lovens materielle bestemmelser, er det fundet nødvendigt at foretage den foreslåede omplacering af det nuværende tolvte kapitel.

Bestemmelsen i § 293 om handelsministerens beføjelser i forbindelse med rejsning eller frafald af tiltale i sager angående overtrædelse af § 289 foreslås efter henstilling fra justitsministeriet ophævet som værende overflødig og ikke stemmende med anklagemyndighedens stilling. § 295 foreslås ligeledes ophævet som overflødig.

Til 12.

Forslaget er en konsekvens af den i § 60, stk. 2, foreslåede udvidede pligt for skibsføreren til at have eksemplarer af visse love og forskrifter om bord.

Til 13 og 14.

Forslagene er af redaktionel karakter.

Til 16.

Den foreslåede bestemmelse om lovens anvendelse i Grønland erstatter den ved ændringsforslagets nr. 15 ophævede bestemmelse i den gældende lovs § 313.

Det bemærkes, at den gældende sølov ved kgl. anordning nr. 27 af 11. februar 1961 er sat i kraft for Grønlands vedkommende fra 1. april 1961 at regne med de af den særlige grønlandske lovgivning flydende lempelser.